

Zadeva T-88/01

Sniace, SA proti Komisiji Evropskih skupnosti

**„Pomoči, ki jih dodelijo države – Ničnostna tožba – Dopustnost –
Akt, ki posamično zadeva tožečo stranko“**

Sodba Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat) z dne 14. aprila 2005 . . . II - 1168

Povzetek sodbe

- 1. Postopek – Intervencija – Vloga, katere cilj ni podpora predlogov ene od strank – Nedopustnost – Procesne predpostavke javnega reda – Sodni preizkus po uradni dolžnosti – Neobstoj procesnega upravičenja tožeče stranke
(Statut Sodišča, člen 40, četrti odstavek; Poslovnik Sodišča prve stopnje, člena 113 in 116(3))*

2. *Ničnostna tožba – Fizične ali pravne osebe – Akti, ki jih neposredno in posamično zadevajo – Odločba Komisije o ustavitvi postopka na področju pomoči – Podjetje, ki je konkurenčno podjetju, ki je prejelo pomoč – Pravica do tožbe – Pogoji*
(člen 88(2) ES in 230, četrti odstavek, ES)

1. Na podlagi člena 40, četrti odstavek, Statuta Sodišča se z vlogo za pridružitvev postopku lahko podpre le zahtevek ene od strank. Poleg tega člen 116(3) Poslovnika Sodišča prve stopnje določa, da mora intervenient sprejeti postopek v stanju, v kakršnem je, ko vstopi vanj. Vendar na podlagi člena 113 Poslovnika Sodišče prve stopnje lahko vedno po uradni dolžnosti preizkusi, ali so izpolnjene procesne predpostavke javnega reda, na katere pazi po uradni dolžnosti, vključno s tistimi, ki so jih navedli intervenienti. Procesna predpostavka, ki zadeva procesno upravičenje sproži tako vprašanje javnega reda.

(Glej točke 49, 52 in 53.)

2. V skladu s členom 230, četrti odstavek, ES fizične ali pravne osebe lahko sprožijo postopek zoper odločbe, ki so naslovljene na drugo osebo, le če jih te odločbe neposredno in posamično zadevajo. Osebe, ki niso naslovniki odločbe, lahko trdijo, da jih odločba

posamično zadeva, le če nanje vpliva zaradi njenih določenih značilnosti ali zaradi dejstva, ker jih posamično opredeljuje glede na vse druge osebe in jih zato individualizira enako, kot bi individualizirala naslovnika odločbe.

Glede, natančneje, področja državnih pomoči je treba povedati, da je bilo poleg podjetja, ki je uživalo pomoč, tudi konkurenčnim podjetjem priznано, da jih odločba Komisije, s katero se je končal postopek na podlagi člena 88(2) ES glede posamične pomoči, posamično zadeva, kadar je ukrep pomoči, ki je predmet izpodbijane odločbe, bistveno vplival na njihov položaj na trgu. Torej se podjetje ne more sklicevati le na to, da je konkurent podjetju, ki uživa pomoč, temveč mora poleg tega izkazati, upoštevajoč stopnjo morebitne udeležbe v postopku in pomembnosti vplivanja na njegov položaj na trgu, da je v položaju, ki ga individualizira enako, kot bi bil naslovnik odločbe. Za podjetje

je treba šteti da je imelo v predhodnem postopku zgolj obrobno vlogo, če se ni nikoli pritožilo Komisiji in če je očitno, da poteka tega postopka niso določila stališča, ki jih je pisno predstavilo, saj se je večkrat v bistvu zadovoljilo s tem, da je ponovilo določene ugotovitve Komisije v odločbi o začetku postopka tako, da jih je na kratko pojasnilo, ne da bi predložilo kakršen koli dokaz in se omejilo na trditev, ne da bi navedlo kakršne koli podrobnosti ali dokaze, da so ukrepi iz odločbe o razširitvi postopka državne pomoči in da morajo biti razglašeni kot nezdružljivi s skupnim trgom.

Glede pomembnosti vpliva na položaj tožeče stranke na trgu pa ni v pristojnosti sodišča Skupnosti, da se na stopnji preučitve dopustnosti dokončno izreče glede konkurenčnih odnosov med tožečo stranko in podjetjem, naslovnikom pomoči. Zato lahko le tožeča stranka ustrezno navede razloge, zaradi katerih lahko odločba Komisije, s tem da bistveno vpliva na njen položaj na zadevnem trgu, škoduje njenim legitimnim interesom.

(Glej točke od 54 do 57, 59 in 60.)